

TOOS

TOOS

verhalen uit het leven van

Toos Knollenburg

Amsterdamse sinds 24 mei 1931

gedeeld met en opgeschreven door

Christian van der Veen

© Christian van der Veen

Omslagfoto: Steffan van Gerve

Omslagontwerp: Manuel van der Veen

Foto's in het boek: Steffan van Gerve, eigen archief Toos

Knollenburg

Oktober 2018

Voor mijn lieve kinderen en kleinkinderen

Verhalen

Van Toos

Tussen de verteller en de schrijver (1)

Duif

Poppen

Marly, Pukky en Tjibby

Uit dagboek (1)

Henk

Tussen de verteller en de schrijver (2)

Canada

Uit dagboek (2)

Moeder

Steun

Rijstvogeltje

Tussen de verteller en de schrijver (3)

Vader

Uit dagboek (3)

Muziek

De Buurt

Les

Tussen de verteller en de schrijver (4)

Uit dagboek (4)

Dubbeltje

Konijn

Rollator

Meester Dobbinga

Uit dagboek (5)

Tussen de verteller en de schrijver (5)

Gerritje

Treesje

Uit dagboek (6)

80

Annemiek

Tussen de verteller en de schrijver (6)

Mark

Uit dagboek (7)

Ritchie

100

Pillen

Tussen de verteller en de schrijver (7)

Likeurtje

Uit dagboek (8)

Lizzy

Naar de polder

Flip

Tussen de verteller en de schrijver (8)

Stamppot

Uit dagboek (9)

De oorlog

Kerststal

Vuurwerk

Tussen de schrijver en verteller (9)

Partij voor de Dieren

Uit dagboek (10)

Bart

Boeken

Tussen de schrijver en verteller (10)

Mokum wat maak je me nou

Uit dagboek (11)

Voor Toos

Dankwoord van de schrijver

Van Toos

Ik ben Catharina Johanna Knollenburg. Maar maak daar maar Toos van. In Amsterdam ligt mijn basis, mijn hart en mijn ziel. Ik ben hier geboren, getrouwd en woon hier nog altijd. En dat blijft wat mij betreft voorlopig ook zo. In het boek dat nu in je handen ligt vertel ik je mijn verhaal. Dingen die ik heb meegemaakt. Gezien. Gehoord. Ervaren. Dingen waar ik vaak met een lach en soms met een traan aan terugdenk. Ach, een mens kan wat meemaken.

Zo is het leven.

'Ik heb niet zo'n spannend leven hoor.
Nou goed, ik klets maar gewoon wat.
Moet je maar zien of je er een boek van kunt maken.'

Tussen de verteller en de schrijver (1)

'Let maar niet op deze Manke Nelis. Ik heb mijn voet in het gips, ben gevallen. Maar een aardige meneer heeft me weer opgeraapt van de straat.'

'Wat ontzettend vervelend. Veel pijn?'

'Ach, het gaat wel. Ik mag ook niet zeuren. Ik hoop alleen dat ik straks wel kan vliegen. Ik zou naar mijn zoon toe, in Canada.'

'Ik hoop het ook.'

'Maar goed. Jij bent de schrijver dus?'

'Als u dat goed vindt.'

'Natuurlijk jongen. Maar ik heb geen geld om je te betalen hoor.'

'Dat hoeft ook niet. Het is vrijwillig.'

'Maar jij moet toch ook je boterham verdienen?'

'Dat lukt wel. Dit is echt vrijwillig.'

'Oh. Nou. Kopje thee dan maar?'

Duif

Achter deze deur heb ik een dier verstopt. Een duif. De deur moet dicht blijven, anders komen de katten erbij. Ik heb het beestje gevonden op straat. Hij lag daar zo zielig in de goot, ik denk dat die aangereden is. Ik ben een dierenvriend hè, kan dat soort dingen niet aan zien. Ik had de dierenambulance gebeld, maar die kwamen niet. Vonden het denk ik niet de moeite. Toen heb ik hem maar meegenomen en in deze teil gedaan. Maar hij vliegt niet weg, hij zit hier maar.

Eén keer heb ik geprobeerd hem weer te laten vliegen. Samen met buurman Bart, die woont hier verderop. We hebben geprobeerd de duif weer te laten vliegen. Wat denk je, klettert zo tegen een raam aan. Viel die weer op de grond. Toen heb ik hem maar weer meegenomen en in deze teil gezet. En af en toe ik geef ik hem wat te eten.

Hè duifie, moedertje zorgt wel voor je hoor.

Poppen

Ik heb een huis vol van die dingen. Zelf vind ik het wel gezellig, al die spullen. Sommigen vinden het maar troep. Ach ja, ieder zijn smaak. Mijn buurman heeft zo'n opgeruimd en leeg huis met alleen maar luxe spullen erin. Tja, dat hoeft van mij dan weer niet. Mijn zoon heeft een keer gezegd dat als ik ga hemelen, hij een grote container voor de deur zet en alles erin kiepert. Dat kan toch zomaar niet? Ik was ook hartstikke boos. Woest zelfs. Goed, ik begrijp ook wel dat misschien niet alles zijn waarde meer heeft. Maar om nou alles weg te gooien vind ik ook zo wat. Ik ben er toch aan gehecht geraakt. Niet aan alles, maar er zitten spullen van waarde bij. Voor mij dan. Niet voor iedereen blijkbaar, zover is wel duidelijk.

Kijk, deze poppen bijvoorbeeld. Moet je zien hoeveel ik er heb! Ja, ik was er gek van. En nog hoor. Sommige zijn heel bijzonder. Deze bijvoorbeeld, helemaal met de hand gemaakt. Ooit een keer uit Rusland meegenomen, uit een heel klein winkeltje. De armpjes zitten wat los zie ik. Zou eigenlijk eens iemand die er verstand van heeft naar moeten kijken. Ja popje, toen heeft moeder je meegenomen uit je vaderland he. Maar je bent het aankijken nog waard hoor. Dus ik zet je maar weer even terug.

Oh ja, deze is ook mooi. Die heb ik geloof ik ooit eens gekregen, ik weet niet meer van wie. Maar ik weet nog wel dat ze zei: deze mag je nooit weg doen hoor! Moet je